

Pulinaa pubissa

Kansantaiteilija Junnu Vainio kertoo eräässä mainiossa laulussaan kaihoisasti kirkonkylän pankinjohtajasta, joka haluaisi edes joskus mennä kylän ainoan kapakan terassille kaljalle. Samalla hän voisi lurauttaa pari sooloa saksofonillaan. Asemansa vuoksi pankinjohtaja ei voi sinne kuitenkaan mennä. Ihmiset näkisivät. Maine menisi. Pankinjohtajakin kaljalla. Hänen täytyy vain jäädä haaveilemaan ja puhaltelemaan kotinsa ullakolle.

Junnu osui ytimeen. Muutama vuosi sitten tällainen asetelma ei ollut kovin vieras Perniönkään kirkonkylässä. Vähänkin näkyvillä olevat ihmiset eivät juuri uskaltaneet ulos lasin ääreen, vaikka kuinka olisivat halunneet.

Mutta Perniön markkinapubi näyttää muuttaneen asetelmia. Nyt kun Laurin markkinat ovat onnistuneesti ohi, ja aikaa on kulunut sen verran, ettei enää niin tarkasti muisteta, ketkä siellä olivat ja ketkä eivät, voinee tätäkin asioiden puolta tutkailla.

Perjantai-iltana pubissa ja sen ympäristössä oli hilpeä meininki. Toiset olivat sisällä toiset ulkona. Syntyi kuppikuntia, joissa Perniötä parannettiin urakalla. Olisi pitänyt vaan kirjoittaa ideat ylös. Kyllä tuoppi vaan kummasti vapauttaa meitä jäykkiä ja kriittisiä suomalaisia. Mitään sellaista, josta meidän pitäisi olla häpeissämme, en sattunut näkemään. Jotkut tietysti vähän kohelsivat, mutta mitäs se.

Nyky-Perniöstä Junnu ei enää saisi syntymään alussa kuvatun tyylistä laulua. Pubissa oli illan mittaan harvinaisen hyvä leikkaus Perniön elämästä. Monet eri tavoin tiskin takana tai kateederilla työtään tekevät tapasivat asiakkaitaan rennommissa ympyröissä. On varmasti luontevampaa suhtautua seuraavan kerran vakavammassa asioissa.

Ne silmäätekevät perniöläiset, jotka eivät vielä tohtineet lähteä ulos ihmisten sekaan, arvioivat varmasti tykönään, menettivätkö vai voittivatko.

Puhutaan Laurin markkinoiden ilmeen ja tason parantamisesta. Pitäisi saada aikaan enemmän vakavampaa ja perinteellisempää ohjelmaa, eikä vaan rihkamaa. Perjantain publi ja lauantain rihkama tuntuvat kuitenkin olevan meille monille kaivattu ja oiva syy ryhdistäytyä ja hankkiutua ihmisten ilmoille. Perniötä parantamaan.

pajen